

322.

У циљу заштите равноправности народа као и равноправности грађана демократске федеративне Југославије без обзира на њихову националну, расну или верску припадност, а на основу члана 4 Одлуке о Врховном законодавном и извршном народном претставничком телу Југославије, као привременом органу врховне народне власти у Југославији за време народноослободилачког рата, Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије доноси

**ЗАКОН
О ЗАБРАНИ ИЗАЗИВАЊА НАЦИОНАЛНЕ, РАСНЕ И ВЕРСКЕ МРЖЊЕ И РАЗДОРА**

Члан 1

Свако ограничење грађанских права као и свако пружање посебности и предности (привилегија) грађанима демократске федеративне Југославије у зависности од њихове националне, расне или верске припадности, каквачко је као кривична радња којом се иле на то да се наруши начело равноправности народа и грађана и братство и јединство народа демократске федеративне Југославије као основна тековина народноослободилачке борбе.

Члан 2

Као такав напад на националну равноправност казнише се и свака агитација и пропаганда којом се иле на то да се изазове или распали национална или расна мржња или раздор, а исто тако и писање, издавање, штампање и раствурање списа такве садржине.

Члан 3

Дела из чл. 1 и 2 казнише се затвором од три месеца до пет година, при чему се може још изрећи и казна губитка грађанске части до пет година после надржане казне затвора.

Члан 4

Иста дела из чл. 1 и 2, у случају да имају карактер масовног нереда или да изазову теже последице или да постоје друге особите отежавајуће околности, или имају за постављени циљ потконавање и слабљење основних националних тешоница народноослободилачке борбе, какважавају се строгим затвором од 2 до 15 година с делимичном или потпуном конфискацијом имовине и губитком грађанске части, а у случају позивања на вршење убиства смрћу.

Тежом казном се кажњава дело у поврату или ако га изврши јавни службеник у званичној дужности.

Члан 5

Изазивање и распиривање верске мржње казнише се као и изазивање и распиривање националне или расне мржње.

Дело изазивања и распиривања верске мржње састоји се у нападу припадника једне вере на неку другу вероисповест или у изазивању непријатељског супротстављања припадника једне против припадника друге вероисповести на религиозној основици.

Научна критика религије уопште и критика неистправног рада верских претставника и црквених службеника не може се сматрати изазивањем верске мржње.

Сматраће се отежавајућом околности ако изазивање и распиривање верске мржње врше црквени претставници.

Члан 6

Кривице из овог Закона судиће у првом степену Срески народни суд, а уколико дело може повући за собом смртну казну надлежни окружни народни суд као инстанци првог степена.

Члан 7

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу демократске федеративне Југославије“.

24 маја 1945 године
Београд

Претседништво
Антифашистичког већа народног ослобођења
Југославије
Секретар,
М. Перуничић, с. р.
Претседник,
др. И. Рибар, с. р.

323.

Не предлог Министарског савета демократске федеративне Југославије, а на основу чл. 4 Одлуке о Врховном законодавном и извршном народном претставничком телу Југославије као привременом органу врховне народне власти у Југославији за време народноослободилачког рата, Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије доноси

**ЗАКОН
О ГРАЂАНСКОЈ МОБИЛИЗАЦИЈИ ВЕТЕРИНАРА**

Члан 1

Сви ветеринари, без обзира да ли се налазе у државној или приватној служби, подлеже грађанској мобилизацији и стављају се на расположење Министарству пољопривреде демократске федеративне Југославије.

Члан 2

Овлашћује се Министар пољопривреде демократске федеративне Југославије да може у споразуму са надлежним министарствима пољопривреде федералних јединица одредити за одређени рок ветеринарима по чл. 1 овог Закона ону службу и у оном месту, где то захтевају потребе и интереси народног сточарства и привреде.

Ветеринари који не буду обухваћени грађанском мобилизацијом и распоредом од стране савезног Министарства пољопривреде могу бити обухваћени грађанском мобилизацијом и распоредом по прописима овог Закона од стране земаљских министарстава пољопривреде.

Члан 3

Ветеринари грађански мобилисани по одредбама овог Закона примају плату у висини, својих досадашњих припадајућих дужности, те бесплатан стан, храну и подвож.

Ветеринари из приватне службе примају припадајућу ветеринара из државне службе истих квалификација на начин споменут у ст. 1 овог члана.

Члан 4

За посебно марљив, пожртвован, узоран или ударнички рад, грађански мобилисани ветеринари могу добити посебне награде у новцу или у натури од